

מתנות הרוח

אלו שמחפשים את דעת הרוב ימצאו שהרוב מבלבל את היוצרות בכל מה שקשור לעבודת רוח הקודש במאמין. מקור הבלבול הוא מכון שהרבה מאמינים מלמדים שהולדת הקהילה "גוף המשיח" היא במעמד חג השבועות (מעשי השליחים פרק ב) אותו חג שבועות שבו נבואת הנביא יואל התמלאה.

בדיקת נושא הדיבור בשפות בקורנתי

מאת דב אבנון

המשיחיות מתפלגת לתנועות כלומר אנשים נעים בכון מסוים ומלמדים דברים שלרוב הם על פי הנאמר בכתוב אבל עדין לא כולם מסכימים עם כולם. הידועה שבהם היא התנועה "הכריזמטית" שהפכה למאוד פופולרית בעשרות השנים האחרונות ככה שאפילו יש היום קתולים שנקראים קתולים כריזמטיים.

המאפיינים של התנועה הזאת זה הדגש שהם שמים על מתנות הרוח. כפי שזה ניתן לקהילה "גוף המשיח" אל הקורנתיים יב 8-10

8 כִּי הָאֶחָד נִתֵּן־לּוֹ עַל־יְדֵי הַרוּחַ דְּבוּר הַחֻקָּה וְלְאַחַר דְּבוּר הַדַּעַת כְּפִי הַרוּחַ הַהוּא: 9 לְאַחַר הָאֲמוּנָה בְּרוּחַ הַהוּא וְלְאַחַר מִתְּנוּת הַרְפָּאוֹת בְּרוּחַ הַהוּא: 10 וְלְאַחַר לְפַעַל גְּבוּרוֹת וְלְאַחַר נְבוּאָה וְלְאַחַר לְהַבְחִין בֵּין הַרוּחוֹת וְלְאַחַר מִיֵּי לְשָׁנוֹת וְלְאַחַר בְּאוּר לְשָׁנוֹת: 11 וְכָל־אֵלֶּה יַפְעַל הַרוּחַ הָאֶחָד הַהוּא הַחֹלֵק לְאִישׁ כְּרָצוֹנוֹ

המטרה שלשמה רוח הקודש נתן את המתנות האלו היה עבור השרות בקהילה ולא על מנת להפוך מאמינים לרוחניים יותר כפי שנהוג ללמד.

בשיעור הזה אני אתייחס יותר למתנת הדיבור בלשונות. המנה הזאת ביחד עם מתנת הפרוש והריפוי מהוות את המתנות העיקריות.

בחרתי לעבור יותר על הנאמר באיגרת הראשונה אל הקורנתיים פרק יד מכון ששמה אנחנו מוצאים את מלוא המידע על הנושא. בכל אופן זה לא שיעור שאני מתכוון לעבור ולפרש פסוק אחרי פסוק.

רקע

1- המקום הראשון שבו אנחנו קוראים על לדבר בשפות נמצא בבשורה על פי מרקוס טז 17

17 וְאֵלֶּה הָאֵתוֹת אֲשֶׁר יֵלְווּ אֶל־הַמְּאֲמִינִים יַגְרְשׁוּ שָׂדִים בְּשֵׁמִי וּבְלִשְׁנוֹת חֲדָשׁוֹת יְדַבְּרוּ: 18 נְחָשִׁים יִשְׂאוּ בְיַדֵּיהֶם וְיִשְׁתּוּ סַם־הַמָּוֶת וְלֹא יִזְיקֵם עַל־חֻלִּים יִשִּׂימוּ אֶת־יַדֵּיהֶם וְיִיטֵב לָהֶם:

על פי "בשורת המלכות" הבשורה היחידה באותו זמן. לשונות ליוו את המאמינים וכמובן מי שדיבר בלשון היה משהו שגם היה נושע. המילה לשון מדברת על שפת תקשורת בין אנשים.

את התמלאות ההבטחה בנוגע לדיבור בשפות מרקוס טז פסוק 17 אנחנו מוצאים בספר מעשי השליחים פרק ב 4 עלפי הנאמר בפסוקים 6-8 ו 11 אלו ששמעו אותם הבינו בברור את מה שנאמר.

וְיִמְלְאוּ כָלֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְיִחַלּוּ לְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת אַחְרוֹת כְּאֲשֶׁר נִתְּנָם הַרוּחַ לְסַפֵּר:

**כי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 4-1**

ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם-רב ויהיו נבכים כי כל-איש שמע אתם מדברים כשפת ארצו: 7 וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל-רעהו הנה המדברים האלה הלא כלם בני הגליל המה: 8 ואיך שמעם אנחנו אתם איש כשפת-ארץ מולדתנו: 9 פרתיים ועילמים וישבי ארם נהר'ים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיא: 10 פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על-יד קוריני והבאים מרומי יהודים וגרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשונותינו גדלות האלהים:

בשורת המלכות בושרה בכמה שפות זרות. לכול אותם יהודים שהגיעו לירושלים על מנת לחגוג את חג השבועות.

אנחנו מוצאים את המושג לדבר בשפות במקומות הבאים:

מרקוס טז 17 מעשי השליחים ב 4,11 י 46 יט 6

46 כי שמעו אתם ממללים בלשונות ומגדלים את-האלהים: 6 ויסמך פולוס ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש ומללו בלשונות ויתנבאו:

א אל הקורנתיים יב 10.28 ופרק יד

ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשונות ולאחר באור לשונות:

28 ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף-מתנות הרפאות ותימכות והנהגות ומיני לשונות:

הסיבה שמדובר פה במתנה היא מכון שאותו אחד שדיבר היה יכול לדבר ישר בפה אחרת מבלי הצורך ללכת לבית ספר וללמוד.

2 כאשר אנחנו מדברים על נושא מתנת השפות חשוב מאד שנתייחס גם למצבם הרוחני של אנשי הקהילה בקורנתי.

הראשונה אל הקורנתיים פרק ג 1-3

ג ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כדבר עם אנשי רוח כי אם כדבר עם אנשי בשר כדבר עם עוללים במשיח: 2 חלב השקיתי אתכם ולא-מאכל כי עדין לא הייתם יכולים וגם-עתה אינכם יכולים כי עודכם של-הבשר: 3 כי באשר קנאה ביניכם ומריבה ומחלקות הלא של-הבשר אתם ונהגים מנהג בני אדם:

2- פולוס קורא להם פעמים "אנשי בשר" ועוללים במשיח. הוא גם אומר שהוא לא יכול לדבר איתם כאנשי ברוח ושהוא לא היה יכול לתת להם אוכל אלא רק להשקות אותם בחלב.. כלומר הם לא היו מסוגלים לעכל דברים רוחניים כבדים.

עכשיו שים לב שלמרות חוסר הרוחניות של הקורנתיים פולוס מדגיש פרק א פסוק 7 " עד אשר לא חסרתם כל מתן החסד...." כלומר המתנות הרוחניות התגלו אצלם במלואן.

אפשר כמובן ללמוד פה משהו מאד חשוב. השליח פולוס מדבר על מתן חסד. כלומר הרוח נתנה לקהילה משהו שלא קשור למצבם הרוחני. נהפוך במקרה של הקורנתיים המתנות פעלו בהם במלואן כאשר הם היו על פי הבשר. לכן שוב המתנות ניתנו לשרות הקהילה ולא על מנת לחזק את המאמין רוחנית.

אז קורא יקר בוא נזכור הקורנתיים קבלו מתן חסד הם היו אנשי בשר ועדין המתנה פעלה בהם במלואה. הם לא היו תחת שליטה מוחלטת של רוח הקודש כפי שאחידים נוהגים ללמד.

**כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסְרְתִי לָכֶם מֵהַשְּׂקִיבְלִיתִי כִּי־הַמְּשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כְּכַתּוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּכַתּוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 4-1**

3- נקודה נוספת ולא פחות חשובה היא שמתנת הלשונות כפי שהיא התגלתה אצל הקורנתיים פרקים 12 ו 14 היא אותה מתנה כפי שמוזכר בספר מעשי השליחים.

אין שום פסוק או מראה מקום אחר שמלמד אותנו שבשלב מסוים מתנת הרוח לדבר בלשונות הפכה למשהו אחר.

אני מזכיר את זה מכיוון "שהתנועה הכריזמטית" מלמדת בין השאר שמתנת השפות שהקורנתיים קבלו היא אינה אותה מתנה שניתנה לקהילה בספר מעשי השליחים פרק ב במעמד חג השבועות.

פולוס יחד עם לוקס משתמשים באותן מילים כאשר הם מדברים על נושא השפות. לכן אנחנו מאמינים שמדובר פה באותה מתנה שאלוהים נתן גם לגוויים אבל רק למשך תקופה קצרה. תקופת המעבר כפי שהיא מופיע בספר מעשי השליחים.

4- מתנת הלשונות ניתנה במקור בראש ובראשונה לעם ישראל הבשורה על פי מרקוס טז 17 מעשי השליחים פרק ב 4 על פי הנאמר באיגרת אל הרומיים טו 25-27 אפשר ללמוד שלגוויים היה חלק בדברי הרוח של ישראל. אלו אותם דברי רוח שפולוס מדבר עליהם באיגרת אל הקורנתיים.

אָמְנָם עֵתָה אֶלְכָה יְרוּשָׁלַיִם לְעֻזֹר לְקְדוּשִׁים: 26 כִּי מִקְדוֹנְיָא וְאַכְיָא הוֹאִילוּ לְתֵרָם תְּרוּמָה לְאַבְיוֹנֵי הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם: 27 כִּי הוֹאִילוּ וְאַף־מְחִיבִים הֵם לָהֶם הֵנָּה לְגוֹיִם הִנֵּה חֶלֶק בְּדַבְרֵי הָרוּחַ אֲשֶׁר לָהֶם וְהֵלֵא עֲלֵיהֶם לְתַמְכֶם גַּם בְּדַבְרֵי הַגּוֹף:

מדובר פה שלמאמינים במקדוניה ואכיא היה חלק בדברי הרוח שנתנו במקור לעם ישראל. "דברי הרוח" פה הם אותם דברי הרוח שפולוס אומר ב א קורנתיים פרק יב פסוק 1 "ובענין מתנות הרוח" "מתנות הרוח" פרק יד פסוק 1. באופן כללי מדובר פה על מתנות מכוון שפולוס מדבר על זה בפרק יב פסוק 4 "והמתנות שונות אבל אחד הוא הרוח" וכפי שאנחנו יודעים מתנה ביונית זאת charismata ומשמה באה המילה כריזמטי

לכן דברי הרוח הם דברים רוחניים ששייכים לעם ישראל.. אבל אלוהים בחסדו אפשר לזמן מוגבל לקורנתיים וסביר להניח גם לקהילות אחרות להשתמש במתנה הזאת על מנת לבשר לזרים בקורנתי או במקומות אחרים. חשוב להוסיף שקורנתי היתה עיר מפתח שאליה הגיעו הרבה אנשים.

5- אין דבר כזה שפה לא ידועה. מכוון שמתנת השפות שניתנה לקורנתיים היא אותה מתנה שניתנה לעם ישראל בחג השבועות, מדובר בשפה ברורה.

פסוקים כמו א קורנתיים יד 2,4,13,14,19,27 הם אלו שהובילו מורים משיחיים בתקופות שונות למסקנה שמדובר פה בשפה של מלאכים או שפה שמימית אחרת.

אז שוב פעם כל השפות שנשמעו בספר מעשה השליחים פרק ב היו שפות ברורות וידועות

ההמשך יבוא

בפעם הבאה השימוש הרע שהקורנתיים עשו במתנה הזאת

כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסְרְתִי לָכֶם מֵה־שְׁקִבְלֹתַי כִּי־הַמְּשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כְּכַתּוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּכַתּוּב: א קוֹרְנִתִּים טו 1-4

להתמלאות ברוח הקודש

אלו שמחפשים את דעת הרוב ימצאו שהרוב מבלבל את היוצרות בכל מה שקשור לעבודת רוח הקודש במאמין. מקור הבלבול הוא מכון שהרבה מאמינים מלמדים שהולדת הקהילה "גוף המשיח" היא במעמד חג השבועות (מעשי השליחים פרק ב) אותו חג שבועות שבו נבואת הנביא יואל התמלאה.

קורא יקר, כולי תקווה שאלו שמאמינים שהולדת הקהילה "גוף המשיח" היתה במעמד חג השבועות. יקחו את הזמן ויעברו על כל אותם פסוקים שמדברים על עבודת רוח הקודש. מאד חשוב להבדיל בין עבודת רוח הקודש במעמד אותו "חג השבועות" לבין עבודת רוח הקודש נכון להיום תחת הנהגת חסד האלוהים כפי שאנחנו קוראים באיגרות של השליח פולוס.

מי שיעבור על אותם מראי מקומות ילמד שקיים הבדל בין "הטבילה עם או ברוח הקודש" במעמד חג השבועות לבין הטבילה ברוח הקודש כפי שהשליח פולוס מלמד באיגרות שלו. טבילה שבה המאמין נטבל על ידי רוח הקודש לאחדות עם המשיח בגופו. טבילה שעדיין לא היתה קיימת המעמד חג השבועות.

מאמין יקר, ככל שנבין את ההבדל שקיים בעבודת רוח הקודש ככה נדע גם לענות ולעזור לכל אותם מאמינים שהולכים שולל אחרי התיאולוגיה "הכריזמטית". תנועה שאולי היא הרוב אבל לא בהכרח מלמדת ומסבירה את עבודת רוח הקודש באור הנכון.

עבודת רוח הקודש במעמד חג השבועות

בהקשר לאותם 120 מאמינים שהתכנסו בעליית הגג אנחנו קוראים: מעשי השליחים ב 4

הַרוּחַ נְתָנָם כְּאֲשֶׁר אַחֲרוֹת בְּלִשְׁנוֹת לְדַבֵּר וַיַּחֲלוּ הַקְּדוֹשׁ רוּחַ כְּלָם וַיִּמְלְאוּ
לְסֹפֵר:

מי שלמד את הנושא שקשור למושג "טבילה" יודע שמדובר פה בהתמלאות רוחנית כתוצאה של הבטחה ולא באיזה התנסות שבו הרוח שולט במאמין.

מעשי השליחים א 5

5 כִּי יוֹחֲנָן הַטְּבִיל בַּמַּיִם וְאַתֶּם תִּטְבְּלוּ בְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ בְּקִרְוֵב אַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה:

אז נכון הם התמלאו ברוח הקודש מכון שהאדון הבטיח להם ולא רק זה הם גם התחילו לדבר בלשונות אחרות והתחילו לנהל דרך חיים שונה.

שים לב מדובר פה בקבוצה של אנשים שלא בהכרח היה שווים מבחינה רוחנית או בעלי חוזק אמונה שווה. אנשים כמו כל האנשים. העבודה שהם התמלאו ברוח הקודש היתה מכון שהאדון הבטיח להם.

הרי שמעון פטרוס התכחש לאדון ותומס היה חסר אמונה כלומר השליחים היו חטאים כמו כולם. לכן חשוב להדגיש שמדובר פה בהתמלאות של הבטחה ולא בסתם התנסות רוחנית. האדון אמר להם ללכת לירושלים ולחכות להבטחת האב.

מעשי השליחים א 4-5

כי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4

4 ובאכלו עמם צוה אתם לבלתי סור מירושלים ולהחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני: 5 כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה:

פה אנחנו מוצאים את התשובה. אותם 120 מאמינים, במעמד חג השבועות, התמלאו ברוח הקודש. לא בגלל שהם כל הזמן התפללו, או בגלל שהיתה להם הרבה אמונה. אלא בגלל שזאת היתה התמלאות של הבטחה. אלוהים הבטיח והם נטבלו ברוח הקודש.

עבודת רוח הקודש היום תחת הנהגת חסד האלוהים

שאנחנו מגיעים לאיגרות של השליח פולוס אנחנו לא מוצאים שהשליח אומר שכל "גוף המשיח" ללא יוצא מהכלל "התמלא" ברוח הקודש. מספיק שנעבור על האיגרת אל הקורנתיים או אל הגלטים ואז נראה שהם היו רחוקים מלהתמלאות ברוח הקודש. גם עם נסתכל על עצמנו נראה שאנחנו רחוקים מלהיות כל הזמן מלאים ברוח הקודש.

לכן תחת הנהגת חסד האלוהים לא מדובר על הבטחה שכל המאמינים יתמלאו ברוח הקודש.

היום רוח הקודש נמצא בכל מי שמאמין אל האפסים א 12-13

13 ואשר גם-אתם שתולים בו אחרי שמעכם דבר האמת את-בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם-נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: 14 כי זה ערבון נחלתנו לפדות-לו עם סגלה לתהלת כבוד:

אנחנו מוצאים גם מושגים כמו:

רוח הקודש טובל

נחתמו ברוח הקודש

לחיות ברוח

ללכת ברוח

להתמלאות ברוח

להעציב את הרוח

לכבות את הרוח

בתור מאמינים אנחנו צריכים כל יום לדעת ללכת ברוח ולהתמלאות ברוח דרך חסדו של אלוהים. כלומר שום דבר לא קורה היום באופן אוטומטי.

אל האפסים ה 18

ואל-תשתכרו מיין המביא לידי פריצות כי אם-המלאו רוח: 19 ותהי שיחתכם איש את-רעהו תהלות ותשבחות ושירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בלבבכם:

אז מה זה להתמלאות ברוח. האם זה גל של רגשות שאופף אותנו. לא ! להתמלאות ברוח פירושו שדבר האלוהים ישכון בתוכנו בכל אושר.

**כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסֵּרְתִי לָכֶם מֵה־שִׁקְבֵּלְתִי כִי־הַמְּשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כִּכְתוּב:
4 וְנִקְבֵּר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּכְתוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 1-4**

הרי כל האנשים בעולם רוצים למלא את החלל הריק שבהם במשהו. לכן אותו מאמין שכבר קיבל את האדון ישוע ורוח הקודש שוכן בקרבו צריך לדאוג שדבר האלוהים ישכון בתוכו בשפע רב. זה משהו אחר לגמרי ממה שאנחנו שומעים מסביבנו. מאמין משיחי שרוצה להתבגר ולגדול רוחנית ולא להישאר עולל במשיח יצטרך ללמוד את הנאמר בדבר האלוהים.

נכון להיום אנחנו רואים הרבה מאמינים שחושבים שההתנסות הרגשית שלהם היא חלק מרוחניות. אבל אם שואלים אותם איפה זה כתוב או אם הם יכולים להראות פסוק מסוים שמסביר את מה שהם אומרים, אז הם לא תמיד מרגישים בנוח. לכן קיים הבדל גדול בין אמונה ששואבת את כוחה מהנאמר בכתוב לבין דעות, מחשבות, הזיות, חלומות או דמיון פורה.

גם המבוגרים שבנינו לא מלאים היום כל הזמן ברוח הקודש. להתמלאות ברוח הקודש הוא היום המטרה. קבלת את האדון ישוע? רוח הקודש טבל אותך? אז עכשיו בתור אדם שנושע על ידי חסדו של אלוהים המטרה היא שתגדל. שתתמלא ברוח הקודש. שדבר האלוהים ישכון בקרבך בשפע רב.

חשוב לציין שלהתמלאות ברוח הולך יד ביד עם שאר ההתמלאויות:

11 מְלֵאִים פְּרִי הַצְּדָקָה עַל־יְדֵי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְכָבוֹד אֱלֹהִים וְלִתְהַלְתּוֹ:

אל הפיליפים א 11

בְּעָבוּר זֹאת גַּם־אֲנַחְנוּ לְמַן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּהָ לֹא חֲדַלְנוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעֲדָכֶם וּלְבַקֵּשׁ שְׁתִּמְלְאוּ דַעַת רְצוֹן הָאֱלֹהִים בְּכָל־חֲכֵמָה וּתְבוּנָה רוּחָנִית:

אל הקולסים א 9

וַיִּדְעֶתֶם אֶת־אֲהַבַת הַמְּשִׁיחַ הַנֶּעְלָה עַל־כָּל־דַּעַת וְנִמְלַאתֶם אֶת־כָּל־מְלֹא הָאֱלֹהִים: 19

אל האפסים ג

להתמלאות ברוח הקודש או שדבר המשיח ישכון בנו בכל שפע אומר שאנחנו באותה מידה צריכים גם להתמלאות בפרי של צדקה. כלומר עלינו גם לעשות את מה שאנחנו קוראים. אנחנו גם צריכים לדעת את רצון האלוהים. עלינו לדעת מה ואיך אלוהים עובד היום, להכיר את רצונו תחת הנהגת חסד האלוהים ולסיומ להתמלאות בכל מלוא האלוהים. לדעת מה אלוהים כבר השלים עבורנו באהבתו ובחסדו.

אל הקולסים ב 9-15

9 כִּי בּוֹ בְּגוֹפוֹ שָׁכַן כָּל־מְלֵא הָאֱלֹהוֹת וּבוֹ אַתֶּם נִמְלָאִים: 10 אֲשֶׁר הוּא רֵאשׁ כָּל־שְׂרָרָה וְשָׁלֹטָן: 11 וּבוֹ גַם־נִמְלַאתֶם מִיְלֵה שְׁלֵא בְּיָדִים בְּהַפְּשֻׁט גּוּף הַבָּשָׂר (החוטא) הִיא מִיְלֵת הַמְּשִׁיחַ: 12 כִּי נִקְבְּרַתֶם אִתּוֹ בְּטַבִּילָה אֶף־קִמַּתֶם אִתּוֹ בְּתַחִיָּה עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה בְּגִבּוֹרַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הֶעִירוֹ מִן־הַמַּתִּים: 13 גַּם־אַתְּכֶם הַמַּתִּים בְּפִשְׁעִים וּבְעַרְלַת בְּשָׂרְכֶם הִחִיָּה אִתּוֹ בְּסֹלַח לָכֶם אֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיכֶם: 14 וַיִּמְחַק אֶת־הַשָּׁטֵר הַמַּעֲיֵד בָּנוּ בְּחֻקְתֵינוּ וַיִּשְׂאֵהוּ מִתּוֹכֵנוּ וַיִּתְקַעְהוּ בְּצִלּוֹב: 15 וַיִּפְּשֵׁט אֶת־הַשָּׂרִים וְהַשְּׁלִיטִים וַיִּתְּנֵם לְרֵאשׁוֹ בָּם רַבִּים וַיּוֹלִיכֵם בּוֹ שָׁבִי:

טבילה - לא במים אלא רוח הקודש הוא הטובל

מילה - לא הסרת הבשר אלא בלב

**כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסְרְתִי לָכֶם מֵה־שִׁקְבֵּלְתִי כִּי־הַמְּשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כַּכְּתוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּכְּתוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 1-4**

סליחת חטאים - הכל כבר נסלח ולא צריך לבקש אלא להודות

שיחרור מקללת התורה. - המאמין שוחרר מקללת התורה

!כמו שקרה למאמינים שחיו באותו חג השבועות המפורסם? אז למה אנחנו לא מלאים ברוח הקודש באופן אוטומטי

לפני שאנחנו ממשיכים לדבר על הנושא חשוב מאד שנבין שנכון להיום, תחת הנהגת חסד האלוהים. רוח הקודש טובל את המאמינים באופן שווה לאותו גוף השניה לקורנתים יב 13 אבל לא ממלא אותם באופן שווא. אנחנו נקראים להתמלאות ברוח

12 כִּי כַּאֲשֶׁר הֶגּוּף אֶחָד וּבּוֹ אַבְרָהָם הֶרְבֵּה וְכָל־אַבְרָהָם הֶגּוּף אֶף כִּי־רַבִּים הֵם כָּלֵם גּוּף אֶחָד כֵּן גַּם הַמְּשִׁיחַ: 13 כִּי בְרוּחַ אֶחָד נִטְבָּלְנוּ כָּלְנוּ לְגוּף אֶחָד אִם־יְהוּדִים וְאִם־יִנְיָנִים אִם־עֲבָדִים וְאִם־בְּנֵי חוֹרֵין וְכָלְנוּ לְרוּחַ אֶחָד הַשְּׁקִינוּ:

רוח הקודש וחיי המאמינים בחג השבועות

הרבה אנשים מדברים על לחזור "לחג השבועות". הם מתכוונים שהקהילה צריכה לשאוף לדבר בלשונות אחרות ולעשות שימוש בנבואות וחזיונות. השאלה היא האם אלו הדברים היחידים שאפינו את אותה קהילה?

המאמינים שחיו באותו חג שבועות. חיו בהתאם למה שאלוהים עשה באותו זמן ועל פי תכניתו כפי שכל הנביאים דברו בהקשר לכינונה של מלכות השמים על הארץ. הם לא היו שיכים לתנועה או זרם מסוים שמאמין בדברים אלא אלוהים הוא זה שפעל בהם על פי הבטחתו.

הנביא יואל פרק ג דבר על ימים מסוימים שבהם אלוהים ישפוך את רוחו. באותו הקשר אנחנו קוראים גם את דבריו של הנביא יחזקאל שמדבר על עבודת אלוהים במאמין. לו 26-27

26 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם; וְהִסְרֵתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׁרְכֶם, וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: 27 וְאֶת־רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם; וְעָשִׂיתִי, אֵת אֲשֶׁר־בַּחֲקִי תֵלְכוּ, וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם: 28 וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵיכֶם; וְהִיִּיתֶם לִי לְעַם, וְאֲנִי, אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים:

במעמד אותו חג השבועות אלוהים רצה להראות לעם שרק דרך רוחו הם יכולים לציית לדבריו ולשמור על מצוותיו. **וְעָשִׂיתִי, אֵת אֲשֶׁר־בַּחֲקִי תֵלְכוּ, וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם:** **28 וְיִשְׁבַתֶּם בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵיכֶם; וְהִיִּיתֶם לִי לְעַם, וְאֲנִי, אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים:**

היום תחת הנהגת חסד האלוהים שהופקדה בידי השליח פולוס רוח הקודש שוכן במאמין לאחר שקבלנו את האדון ישוע בתור המושיע שלנו. נכון להיום. להבדיל מאותו חג השבועות, אלוהים שוכן במאמין אבל רוח הקודש לא שולט בנו מכיון "שאנחנו לא נטבלנו ברוח הקודש". בתור מאמינים אחרי שנושענו אנחנו גם מתבקשים ללכת ברוח ולא למלאות אחר תאוות הבשר.

וּבְכֵן לָכֵן בְּדַרְכֵי הָאֱלֹהִים כְּבָנִים חֲבִיבִים

תְּהִלְכוּ בְּאַהֲבָה כַּאֲשֶׁר גַּם־הַמְּשִׁיחַ אָהַב אֶתְנוּ וְהִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ

אל האפסים ה

חשוב מאד לשים לב לשינוי שחל באותה קבוצת מאמינים כתוצאה משליטת רוח הקודש על החיים שלהם. הם לא רק דברו בלשונות חדשות ונבאו או עשו ניסים. הם גם חיו אחד עבור השני.

מעשי השליחים ב 44-45

כי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4

44 וכל-המאמינים התאחדו יחד וכל-אשר להם היה לנחלת כלם: 45 וימכרו את-אחזתם ואת-רכושם ויחלקו לכלם לאיש איש די מחסורו: 46 ויום היו שקדים להיות במקדש לב אחד ויבצעו את-הלחם בבית בבית: 47 ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את-האלהים וימצאו חן בעיני כל-העם והאדון הוסיף יום יום על-העדה את-הנושעים:

מעשי השליחים ד 32-35

32 וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על-אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם לנחלת כלם:

זאת הפעם הראשונה שאנחנו מוצאים שהשליחים חיו באחדות רוחנית כל כך גדולה אחד עם השני. הרי הם ידעו את הנאמר בתורת משה או בדרשת ההר. הם גם שמעו מה שהאדון אמר בנוגע לחלוקת הרכוש ועדין הם היו אנוכיים כמו כולם. מה שקרה במעמד אותו חג השבועות היה יותר מסתם מאמצים של בני אדם ללכת בעקבות רצון אלוהים. מדובר פה בעבודת רוח הקודש במאמין כתוצאה של התמלאות הבטחה.

מרקוס י 37 - 41

37 ויאמרו אליו תנה-לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם התוכלו לשנות את-הכוס אשר אני שתה ולהטבל הטבילה אשר אני נטבל: 39 ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את-הכוס אשר-אני שתה תשתו והטבילה אשר אני נטבל תטבלו: 40 אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתת בלתי לאשר הוכן להם: 41 ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס אל-יעקב ויוחנן: 42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים להשתרר על-הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם: 43 ולא יקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו יהיה כן בקרבכם כי אם-החפץ להיות גדול בכם יהיה לכם למשרת: ויהי כשמע זאת מאלן ואחד לעבד לימינך לנותנה רבי תפצים אנחנו שתעשה לנו את-אשר העשרה ויחלו לכעוס אל-יעקב ויוחנן:

מרקוס ט 34

34 ויחרישו כי התעשקו בדרך מי הגדול בהם:

שים לב מדובר פה ב5000 אנשים מעשי השליחים ד 4. מדובר פה בקהל גדול שהיה לב אחד וחיי במשותף.

בוא נחשוב לרגע שכל אותם מנהיגים "פנטקוסטלים" שקוראים לקהל שלהם לשאוף לדבר בלשונות. שמקבלים חלום כהתגלות מאלוהים ומלמדים שאלוהים נתן להם את הכוח לרפא. יגידו לאנשים בנוסף למכור את כל הרכוש שלהם ולהביא אותו לרגלי השליחים. אולי ישנן קבוצות קטנות שבכל זאת מנסות ליישם את הדברים. חלקם פועלים גם במסגרת של כת מסוימת.

אז אני שוב מדגיש שלא מדבר פה על כמה מאמינים שמנסים ליישם את הדברים ומנסים לבנות קיבוץ משיחי. מדובר פה בבשורה שלמה. מדובר פה בקהל המאמינים באופן כללי שהלך בעקבות הנאמר על ידי האדון.

וישימהו לרגלי השליחים ויתן לכל-איש ואיש די מחסרו מעשי השליחים ד 35

חשוב לחזור שוב ולקרוא את רוח הכתוב

קהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על-אשר בידו

מעשי השליחים ד 32

**כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסֵּרְתִי לָכֶם מֵה־שִׁקְבָּלְתִּי כִּי־הִמְשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כַּכְּתוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּכְּתוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 1-4**

כפי שאנחנו רואים מדובר באנשים אמידים. באנשים שהיה להם רכוש . אנשים שלא סתם עשו דברים מכוון שהלב אמר להם אלא הלכו בעקבות רצון ותוכנית אלוהים.

זאת הסיבה שיותר מאוחר, אחרי שחל תפנית בתוכנית האלוהים, השליח פולוס היה צריך לאסוף תרומות לעניים בירושלים. אל הרומים טו 25-26

לסיום חשוב תמיד לקרוא וללמוד את הנאמר באור הנאמר עבור קהילת "גוף המשיח" תחת הנהגת חסד האלוהים.

היום אלוהים לא מבקש מאתנו למכור את כל הרכוש שלנו ולשים אותו לרגלי זקני הקהילה

הראשונה לטימותיוס ה 8

אֲשֶׁר לֹא יְכַלְכֵּל אֶת־קְרוֹבָיו וְעַל־כָּל־מִי אֶת־בְּנֵי בֵיתוֹ כִּפְר בְּאֱמוּנָה וְרַע הוּא מֵאֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין:

17 אֶת־עֲשִׂירֵי הָעוֹלָם הַזֶּה תַּצְוֶה שֶׁלֹּא יְרוּם לְבָבָם וְלֹא־יִבְטְחוּ בְּעֵשֶׂר הַבּוֹגֵד כִּי אִם־בְּאֱלֹהִים חַיִּים הַמְּסַפֵּיק לָנוּ דֵי וְהוֹתֵר לְשִׁבְעַ: 18 וַיִּגְמְלוּ טוֹב וַיַּעֲשִׂירוּ בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים לְתֵת מֵהוֹנֵם וְלַעֲזֹר לְזוֹלָתָם: 19 וַיֵּאצְרוּ לָהֶם אוֹצָר לִיסוּד טוֹב לְעֵתִיד לְבֹא לְמַעַן יִשְׁיגוּ אֶת־חַיֵּי הָאֱמֶת: